

Závěrečné stanovisko

ve věci odpadů PCB uložených v areálu ve L.

A - Závěry šetření

Dne 20. února 2012 vydala má tehdejší zástupkyně RNDr. Jitka Seitlová zprávu o šetření podnětu pana P., bytem xxx. Zprávu zaslala k vyjádření České inspekci životního prostředí (dále také „ČIŽP“) a Ministerstvu životního prostředí (dále také „ministerstvo“).

Ve zprávě zástupkyně provedla rozbor právní úpravy týkající se nakládání s nebezpečnými odpady a související právní úpravu v oblasti ochrany vod. Základní zjištění uvedená ve zprávě o šetření mohou shrnout následovně:

- V samotném zájmovém areálu (bývalé středisko na chemickou úpravu rostlin ve L.) se nachází kontaminovaná zemina s obsahem PCB, která není dostatečným způsobem zabezpečena (např. před deštěm či živočichy) a kontaminovaná voda – v betonových vanách (jímkách), laminátových věžích (nádržích na kapalné odpady), požární nádrži, bezodtokové jímce na konci areálu. Betonové vany nejsou nijak zabezpečeny proti možnosti odčerpávání kontaminované vody a stejně je tomu u laminátových věží.
- Kontaminace PCB se šíří i mimo zájmový areál, a to především odpadními vodami.
- Je nutné učinit přiměřená opatření za účelem zabránění vniku PCB do povrchových a podzemních vod a do půdy. Kontaminovanou zeminu je nutné alespoň zabezpečit před stykem s dešťovou vodou, laminátové věže, které jsou ještě plné, před krádeží ventilů či jinou možností odčerpání oleje s obsahem PCB v nich obsažených a rovněž betonové vany zabezpečit před možností odčerpávat z nich kontaminovanou vodu a před stykem se srážkovými vodami.
- Nezbytný je rovněž trvalý monitoring odpadů v zájmovém areálu.
- Dosud není jasno v otázce vlastnictví odpadů a není ani sledován přesný obsah odpadů v areálu.
- ČIŽP má pravomoc uložit odstranění a nápravu zjištěných nedostatků jak dle vodního zákona¹ (§ 112), tak dle zákona o odpadech² (§ 76 odst. 1 písm. c/).

¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

² Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- Jakákoliv opatření provedená do doby závazného určení vlastníka odpadů sníží náklady, které by v budoucnu musely být v případě havárie vynaloženy.

V podrobnostech odkazují na text zprávy, kterou mají úřady i stěžovatel k dispozici.

B - Vyjádření úřadů ke zprávě a další vývoj šetření

Dne 19. 3. 2012 mi bylo doručeno vyjádření ČIŽP, v němž mě informuje, že nemůže zahájit správní řízení o pokutě ani správní řízení o uložení opatření k nápravě z toho důvodu, že není vyjasněna otázka vlastnictví odpadů. ČIŽP již vyčerpala veškeré dostupné právní možnosti a prostředky z pohledu zákona o odpadech i vodního zákona, kterými by mohla zajistit nápravu závadného stavu způsobeného nezákonným nakládáním s odpady v areálu L.

K možnosti ustanovit osobě, která není známa (vlastníku odpadu), opatrovníka, ČIŽP konstatovala, že by toto nebylo účelné, neboť by stejně nebylo možné rozhodnutí ukládající povinnost odklizení odpadů „neznámému vlastníku odpadů“ vykonat.

Z hlediska monitoringu mě ČIŽP informovala, že každé dva roky objednává u VÚV T. G. M. Praha sledování kvality vod a sedimentů v zájmovém areálu, o němž informuje zainteresované úřady. Zároveň byl upozorněn provozovatel veřejné kanalizace a ČOV L. na možnost úniku kontaminovaných vod na ČOV.

Závěrem ČIŽP apelovala na to, aby byly právní předpisy změněny v tom směru, aby bylo možné jednoznačně určit subjekt odpovědný za odpady i po zániku společnosti, která s odpady nakládala, v důsledku konkursu či likvidace.

Dále bylo v rámci šetření průběžně komunikováno s **Ministerstvem životního prostředí**. Z písemných vyjádření ministra, jakož i z ústních jednání vyplynuly tyto podstatné skutečnosti. Ministerstvo konstatovalo, že odpady uložené v areálu je vhodné řešit jako celek, i když se nacházejí na pozemcích různých vlastníků, s cílem jejich komplexního odstranění. Kauzou se zabývá, provádí kontinuální monitoring a hledá řešení. Ministerstvo jednalo rovněž se zástupci společnosti P. jako vlastníkem staveb laminátových věží,³ betonových van⁴ a budovy na pozemku st. p. č. X v k. ú. Y, kde jsou uskladněny kontaminované odpady. Jako jedno z možných řešení nastínilo provedení sanace areálu společností D., s. p. Státní podnik D. mě následně ujistil, že je připraven realizovat zneškodnění nebezpečných odpadů a sanaci areálu ve L. Předpokladem pro tento krok je však vyřešení majetkoprávních vztahů v dané lokalitě a usnesení vlády o pověření státního podniku D. k zajištění sanace areálu.

V rámci ústního jednání mé tehdejší zástupkyně s ministerstvem dne 11. 5. 2012 došlo ke shodě v tom, že jádro problému spočívá v legislativní mezeře – zejména v insolvenčním zákoně (dříve v zákoně o konkursu a vyrovnání), když je

³ Stavba na pozemku st. p. č. X v k. ú. Y.

⁴ Stavby na pozemku st. p. č. Z v k. ú. Y.

možné, aby v důsledku likvidace zanikl subjekt, zodpovědný za odpady, aniž by se tyto odpady odstranily a bylo jednoznačně vyřešeno vlastnictví k těmto odpadům. Zúčastněné strany se dohodly na dalším postupu – především oslovení příslušného stavebního úřadu, orgánu v oblasti odpadového hospodářství, společnosti D., s. p., prověření možnosti aplikace vodního zákona.

Z dokumentu „EBC L. 2012 (souhrn)“, které ministerstvo mé zástupkyni předalo na jednání uskutečněném dne 26. 6. 2012, lze vyčíst, že z pohledu vodního zákona je zde možnost vyžadovat po vlastníku nemovitostí, kde jsou odpady uskladněny (tj. po společnosti P.), doložení schváleného havarijního plánu, záznamu z kontrolního systému pro zjišťování úniku závadných látek a zkoušku těsnosti, jelikož skladování kontaminovaných odpadů je nakládáním se závadnými látkami dle ustanovení § 39 vodního zákona.

Následně RNDr. Seitlová průběžně komunikovala s Městským úřadem Prachatice a **Krajským úřadem Jihočeského kraje** (dále jen „krajský úřad“). Z vyjádření ředitele krajského úřadu vyplynulo, že ekologická zátěž ve L. je zapsána v evidenci krajského úřadu, v níž jsou vedeny nejtěžší ekologické zátěže na území Jihočeského kraje z pohledu možného získání prostředků na jejich odstranění a možnosti zapojení kraje na tomto procesu.

V dokumentu ze dne 4. 9. 2007, který mi ředitel krajského úřadu zaslal, vyjádřil Jihočeský kraj závěr, že jelikož předmětný odpad nemohl být zlikvidován, odpovídá za odpad vlastník nemovitostí, kde se odpad nachází. Ze zasláných dokumentů rovněž vyplynulo, že si Společnost P. nechala vypracovat projekt na sanaci areálu L.

Vzhledem k nově zjištěným skutečnostem v oblasti stavebně právní bylo šetření rozšířeno i na postup **Městského úřadu Prachatice, odboru stavebně správního a regionálního rozvoje** (dále jen „stavební úřad“).

Z dokumentů, které mi stavební úřad zaslal, vyplynulo, že rovněž stavební úřad situaci sledoval a v rámci vedení jednotlivých řízení i v rámci stavebního dozoru prováděl jednání s vlastníky a dotčenými orgány státní správy. Dle doložených dokumentů je areál užíván v rozporu se stavebně právními předpisy, neboť v něm jsou oproti platným povolením skladovány nebezpečné látky (nebezpečné odpady) – zde odkazují především na kolaudační rozhodnutí povolující užívání stavby „Středisko pro chemickou ochranu a výživu ovoce I-II ve L.“⁵ O povolení změny užívání částí této stavby na sklad nebezpečných odpadů a plochu pro zpracování nebezpečných odpadů (na pozemcích tehdejší st. p. č. x a p. č. x v k. ú. Y) požádala společnost E., s. r. o., v roce 1997, v roce 1999 vzala svoji žádost zpět.⁶ Řízení však v té době zastaveno nebylo, stavební úřad provedl jednání a v řízení pokračoval (vyzval k doplnění podkladů). Žadatel v současné době neexistuje, stavební úřad dle jeho sdělení v řízení „nepokračuje“.

⁵ Kolaudační rozhodnutí vydané Okresním úřadem v Prachaticích dne 9. 1. 1991, č. j. RRRÚPSŘ 323/3-85/90, které povolovalo užívání stavby „Střediska pro chemickou ochranu a výživu ovoce I-II ve L.“. Tato stavba, resp. komplex staveb, v podstatě zahrnovala celý areál vyjma haly - skladu na jejím konci (původně zde byly plánovány garáže pro zemědělskou techniku).

⁶ Vycházím z oznámení o podání žádosti o vzetí návrhu na změnu v užívání stavby zpět a pozvánka k ústnímu jednání ze dne 15. 7. 1999, č. j. Výst: 1376/97/Ozná/2/Hai.

V rozporu se stavebním povolením je také stavba haly - skladu nízkokontaminovaných pevných látek v zadní části areálu (na pozemku tehdejšího p. č. x a části pozemku p. č. x v k. ú. Y). Stavební úřad zahájil v roce 1998 řízení o odstranění této stavby.⁷ Dne 30. 6. 1999 podal vlastník stavby – A., k. s., žádost o dodatečné povolení "stavebních úprav na části manipulační (zpevněné) plochy na části parcel č. x v k. ú. Y". Soudně byly řešeny majetkoprávní vztahy, z tohoto důvodu bylo řízení přerušeno. Soudní řízení však již bylo ukončeno, o čemž byl stavební úřad informován nejpozději sdělením mé tehdejší zástupkyně ze dne 13. 7. 2012. Vlastníci stavby (A., k. s., ZD L. a M. V.) podali dne 30. 6. 1999 rovněž žádost o dodatečné povolení stavby „hala - sklad nízkokontaminovaných pevných látek (odpadů) – I. etapa na části parcel x v k. ú. Y“ a žádost o dodatečné povolení stavby „hala - sklad nízkokontaminovaných pevných látek (odpadů) – II. etapa na části parcel č. x v k. ú. Y“.⁸ První z těchto řízení bylo přerušeno kvůli potřebě doplnění žádosti, druhé pro soudní spor. Ten je již několik let ukončen.

Dle sdělení stavebního úřadu jsou v současné době vedena tři řízení o dodatečném povolení stavby – předpokládám, že se jedná o výše uvedená řízení v souvislosti s halou.

Stavební úřad mi dále sdělil, že dne 20. 9. 2012 provedl ohledně stavu jednotlivých objektů v areálu (zda povolený stav odpovídá aktuálnímu stavu užívání) kontrolní prohlídku. Bylo zjištěno, že v areálu neprobíhá výrobní ani jiná činnost vyžadující přítomnost osob, budovy byly uzavřeny. V rozestavěné hale je uložen stavební materiál, zemědělské produkty, stroje a sudy a na zpevněné ploše za stavbou haly je nadále uložena zemina porostlá volně rostoucí zelení. Z hlediska vlastnictví haly nejsou stavebnímu úřadu známi všichni spoluvlastníci haly, likvidátor ZD L. zatím na dotaz ohledně vypořádání vlastnictví neodpověděl. Další spoluvlastník zemřel a stavebnímu úřadu není znám dědic. Dle stavebního úřadu nelze v těchto řízeních zatím pokračovat.

K otázce zvážení nařízení nezbytných úprav mě stavební úřad informoval, že mu krajský úřad na jeho dotaz sdělil, že nemá informace o složení zeminy a nemůže její vliv více charakterizovat. Z hlediska vodního zákona bylo Českou inspekcí životního prostředí provedeno dne 30. 10. 2012 nové vzorkování vod v lokalitě. V případě zjištění hrozby závažného ohrožení nebo znečištění vod zabezpečí nezbytná opatření k nápravě vodoprávní úřad. Z toho důvodu stavební úřad nemá podklad, na základě kterého by bylo nutné nařídit nezbytná opatření na stavbě.

Dle vyjádření zástupce společnosti P. při prováděné kontrolní prohlídce stavebním úřadem je areál zabezpečen a udržován ve stavu, aby nedošlo k havárii. Společnost areál neužívá.

Závěrem dodávám, že ohledně žaloby společnosti P. na Českou republiku o vyklizení odpadů uložených v areálu ve L. **Krajský soud v Českých Budějovicích** rozhodnutím ze dne 24. 2. 2012, č. j. 5 Co 72/2012-370, konstatoval, že nedošlo

⁷ Oznámení ze dne 22. 9. 1998, č. j. Výst:0/2401/98/Ozná/Hai – o odstranění části stavby „halového objektu a přilehlé zpevněné plochy na části parcely kat. nemovitosti č. x v k. ú. Y“.

⁸ Dodatečné povolení na stavbu haly – skladu nízkokontaminovaných pevných látek je rozděleno do dvou povolení – Etapa I. a Etapa II., a to kvůli různým vlastníkům pozemků pod stavbou. Etapa I. se týká levé části haly (dnes pozemek parc. č. x v k. ú. Y), Etapa II. pravé části haly (pozemek parc. č. x v k. ú. Y).

k naplnění podmínek pro opuštění věci (odpadu), ale k otázce, kdo je současným vlastníkem odpadu, se již nevyjádřil. V současnosti probíhá o žalobě dovolání pod sp. zn. 22Cdo 1823/2012, dovolatelem je společnost P..

C - Závěrečné stanovisko veřejného ochránce práv

Po obdržení reakcí oslovených úřadů jsem nucen konstatovat následující. Jak jsem již uvedl, z hlediska ochrany životního prostředí je jedním ze zásadních problémů to, že právní předpisy jednoznačně neřeší otázku vlastnictví odpadů poté, co byla osoba, která byla jejich vlastníkem, zrušena v konkurzu či likvidaci.⁹ Od toho se odvíjí otázka nejzásadnější – kdo realizaci sanace zaplatí. Nepřísluší mi nahrazovat činnost soudu a určit, kdo je vlastníkem odpadu. Jako podstatné v této kauze vnímám to, že je zde ochota zainteresovaných subjektů věc řešit a eventuálně se na sanaci odpadů finančně podílet.

Na druhou stranu je třeba říci, že **daný stav**, odpad v zájmovém areálu, který není nijak zabezpečen před únikem nebezpečných látek, které obsahuje, do vod a do půdy, **trvá již řadu let** (nebezpečné odpady byly konstatovány např. při místním šetření stavebního úřadu v roce 1999), neustále se o řešení jedná, areál je kontinuálně monitorován, **ale alespoň k zakrytí kontaminované zeminy**, aby nedocházelo k jejímu styku s deštěm, **nedošlo**.

Mohu pouze zopakovat, že pokud zde opravdu je vůle přistoupit k realizaci sanace v zájmovém areálu, pak lze, dle mého názoru, a to jak **na úrovni státní správy**, tak **na úrovni samospráv**, nalézt **alespoň prozatímní řešení i bez znalosti vlastníka kontaminovaných odpadů**. Zdůrazňuji, že se nabízí, aby určitou **odpovědnost nesl rovněž vlastník staveb**, v nichž nebo na nichž jsou předmětné odpady umístěny – mám nyní na mysli areál jako takový a všechny stavby v něm, nikoli pouze budovu, která měla být skladem nebezpečného odpadu. Vlastník stavby totiž rovněž nese odpovědnost za to, že se v jeho stavbě nachází odpad kontaminovaný PCB, a to minimálně v tom rozsahu, v jakém uskladnění tohoto odpadu v rámci nájemní smlouvy uživateli areálu dovolil. V jeho stavbách se nachází kontaminovaný odpad, a i když jej aktivně neužívá (např. nelikviduje, nezpracovává), má jej uskladněný; v tomto směru by měl zabezpečit, aby stavby, v nichž jsou dané odpady uskladněny, byly k tomuto účelu užívání určeny a neohrožovaly okolí (např. tím, že betonové vany nejsou dostatečně zabezpečeny před přečerpáním a není jistá ani jejich nepropustnost).

Domnívám se, že v tomto směru tedy lze požadovat plnění určitých povinností po vlastníkově staveb, a to i přes neznalost vlastníka odpadu.

Dle již zmíněného dokumentu „EBC L. 2012 (souhrn)“ je **skladování kontaminovaných odpadů nakládáním se závadnými látkami dle ustanovení § 39 vodního zákona**. Rovněž dle zákona o odpadech je skladování odpadů jedním ze způsobů nakládání s odpady. Dle této úvahy by bylo možné dospět k závěru, že v případě, že není znám vlastník odpadů, spadají související povinnosti (doložení

⁹ V této souvislosti poukazují např. na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 11. 2005, č. j. 38 K 20/2002, v němž soud došel k závěru, že zatížený majetek nemá být z konkurzní podstaty vylučován a má dojít k jeho sanaci v průběhu konkurzního řízení, byť by to bylo na účet výtěžku ostatního majetku podstaty.

schváleného havarijního plánu, záznamu z kontrolního systému pro zjišťování úniku závadných látek a zkoušku těsnosti) na vlastníka nemovitosti, na níž, popř. v níž se kontaminovaný odpad nachází, neboť ten s daným odpadem/závadnými látkami, tím, že je skladuje, nakládá. Tento závěr dle mého názoru nelze přijmout bez dalšího. Mohlo by snadno docházet ke zneužívání tohoto výkladu s tím, že by vlastník odpadu umístil tento odpad na pozemek někoho jiného a ten by potom musel nést odpovědnost z toho vyplývající.

Nyní šetřený případ je však specifický v tom, že společnost E., s. r. o., umísťovala kontaminovaný odpad na pozemky a stavby jiné osoby na základě nájemní smlouvy. Nepřísluší mi hodnotit obchodněprávní rovinu tohoto případu, avšak domnívám se, že v obchodněprávních vztazích počítají zákony s vyšší mírou bdělosti subjektů těchto vztahů. Vlastník pronajímaných staveb měl tím spíše sledovat, zda nájemce neporušuje nájemní smlouvu. Už z tohoto pohledu by bylo lze výše uvedenou konstrukci zvážit.

Z hlediska šetření dosavadního postupu správních úřadů jsem toho názoru, že v současné době již není účelné podrobně se zabývat jejich pochybeními, která na vývoj věci již nebudou mít vliv, ale je třeba hledat konstruktivní řešení do budoucna. Pokud v nejbližší době nedojde k odstranění kontaminovaného odpadu a sanaci území, což by byla ideální varianta, považuji za nezbytně nutné alespoň zabezpečit zabránění vniku PCB do povrchových, podzemních vod a do půdy, a to především z kontaminované zeminy volně ležící v předmětném areálu.

Z hlediska postupu orgánů státní správy musím konstatovat, že je zřejmé, že jak Česká inspekce životního prostředí, tak i Ministerstvo životního prostředí nejsou ve věci nečinní a hledají možnosti řešení této situace.

Z hlediska postupu stavebního úřadu musím konstatovat, že jeho pochybení spatřuji především v jeho nečinnosti ohledně řízení o odstranění stavby haly – skladu na nízkokontaminované pevné odpady, resp o jejím dodatečném povolení. Toto řízení, resp. jednotlivé procesy o dodatečném povolení jsou vedeny od roku 1999, přičemž žádné podstatné kroky směřující k ukončení věci podniknuty nebyly. Už v minulosti, když byli známi všichni vlastníci dané haly, měl stavební úřad, když byla ukončena soudní řízení a žádosti o dodatečné povolení nebyly na výzvu řádně včas doplněny, řízení zastavit a nařídit odstranění stavby. V současné době se ohledně zemřelého spoluvlastníka nabízí, aby se stavební úřad dotázal notáře pověřeného soudem k vyřízení dědictví na okruh potenciálních dědiců a jednal do doby, než bude dědic znám, se všemi potenciálními dědici. Ohledně spoluvlastníka v likvidaci může stavební úřad jednat s likvidátorem. Stavebnímu úřadu tedy, dle mého názoru, v pokračování řízení žádné okolnosti nebrání.

Z hlediska řízení o změně užívání části stavby na sklad nebezpečných odpadů a plochu pro zpracování nebezpečných odpadů uvádím, že nelze pominout, že žadatel (společnost E., s. r. o.) již v roce 1999 vzal svoji žádost zpět. O zastavení řízení žádal opět v roce 2001. Tehdy platný správní řád¹⁰ stanovil, že správní orgán zastaví řízení, vzal-li účastník návrh na jeho zahájení zpět a souhlasí-li s tím ostatní účastníci řízení, nebo odpadl-li důvod řízení zahájeného z podnětu správního

¹⁰ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ustanovení § 30.

orgánu. V rámci shromážděných podkladů jsem nedohledal dokument, ve kterém stavební úřad zvažoval souhlas ostatních účastníků řízení a zastavení řízení. V současné chvíli, kdy žadatel již zanikl, by měl stavební úřad zvážit, zda toto není důvod pro zastavení řízení. Současný správní řád¹¹ v ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) mimo jiné stanoví, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů. Předchozí právní úprava, kterou se řídí i diskutované řízení, obdobnou formulaci neobsahovala.

Stavební úřad by měl proto nyní zvážit všechny uvedené skutečnosti - to, že žadatel dokonce několikrát žádal o vzetí své žádosti zpět, vyjasnění otázky užívacích a vlastnických vztahů (zda vlastník stavby není v tomto směru právním nástupcem společnost E., s. r. o.) - a podle těchto zjištění v řízení pokračovat a činit kroky směřující k ukončení řízení. Teoreticky je možné jak zastavení řízení, tak povolení změny užívání i negativní rozhodnutí o tom, že se změna užívání nepovoluje.

Zdůrazňuji, že řízení o změně užívání části stavby se vztahuje k určité stavbě, resp. části stavby, nikoli k nebezpečnému odpadu, který je v ní uložen a u něhož není zřejmý vlastník.

V tomto smyslu rovněž **apeluji na krajský úřad, aby v případě, že se na něj stavební úřad obrátí s odbornými dotazy v tomto směru, poskytl stavebnímu úřadu potřebnou pomoc.**

K otázce nařízení nezbytných úprav mi stavební úřad sdělil, že nemá podklad, na základě kterého by bylo nutné nařídit nezbytná opatření na stavbě. Nemám k dispozici celé znění odpovědi krajského úřadu jako orgánu ochrany životního prostředí, a proto nemohu vyvodit závěry, jak dalece je krajský úřad o riziku kontaminace podzemních i povrchových vod a půdy odpady informován. Z podkladů, které jsem nashromáždil, se naopak **jeví jako žádoucí, a v tomto případě dokonce nutné, nařídit vlastníku staveb provedení určitých prací přinejmenším ve vztahu k otevřeným betonovým vanám, laminátovým věžím a zpevněné ploše s kontaminovanou zemínou.**

Konkrétně se nabízí využití ustanovení § 137 stavebního zákona¹² (např. nařízení nezbytných úprav v podobě zakrytí zpevněných ploch s kontaminovanou zemínou či otevřených van za účelem docílení stavu, aby užívání staveb neohrožovalo životní prostředí), či ustanovení § 134 odst. 2 stavebního zákona (při shledání závady v podobě nepovoleného užívání stavby vydat výzvu a následně rozhodnutí vůči vlastníku stavby ke zjednání nápravy ve formě odstranění této závady stavby), příp. ustanovení § 135 odst. 2 stavebního zákona (při shledání ohrožení zdraví a životů osob nebo zvířat z důvodu nedostatečného technického stavu otevřených betonových van).

Řízení o nařízení nezbytných úprav, případně nutných zabezpečovacích prací je řízením zahajovaným z moci úřední. **K jeho zahájení nepotřebuje stavební úřad nutně podnět od jiného úřadu.** Vyžaduje-li přesto stavební úřad nějaký podnět

¹¹ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

¹² Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

k tomuto kroku, potom mu doporučuji kontaktovat především Českou inspekci životního prostředí, případně příslušný odbor Městského úřadu Prachatic. Alespoň částečný podklad potom může mít v tomto mém stanovisku a rovněž v průběžné zprávě o šetření, kterou mu v kopii zasílám. V rámci již zahájeného řízení potom bude stavební úřad nepochybně s orgány ochrany životního prostředí jako dotčenými orgány spolupracovat.

D - Opatření k nápravě

V souladu se zákonem o veřejném ochránci práv¹³ s odkazem na výše uvedené vyzývám

- Ministerstvo životního prostředí, aby mi sdělilo, s jakým výsledkem skončilo prověření možnosti využití finančních prostředků z Operačního programu na sanaci daného areálu a zda příp. zvažuje prověření využití jiných finančních zdrojů.
- Českou inspekci životního prostředí, aby zvážila výše nastíněný postup dle § 39 zákona o vodách – pokud dokument „EBC L. 2012 (souhrn)“ nemá k dispozici, může si ho vyžádat od ministerstva. Dále ji žádám o poskytnutí součinnosti stavebnímu úřadu v případě zvažování nařízení nezbytných úprav či nutných zabezpečovacích prací. Rovněž ji prosím, aby mě informovala o výsledcích nového vzorkování vod v daném areálu provedeném dne 30. 10. 2012.
- Městský úřad Prachatice, odbor stavebně správní a regionálního rozvoje (stavební úřad), aby
 - o činil v aktuálně probíhajících řízeních kroky k jejich ukončení, tj.
 - v řízení o odstranění části stavby „halového objektu a přilehlé zpevněné plochy na části parcely kat. nemovitostí č. x v k. ú. Y“, resp. v řízení o dodatečném povolení jednal s vlastníky, příp. potenciálními vlastníky (dědici) a likvidátorem, a pokračoval tak v řízení
 - v řízení o změně užívání části stavby na sklad nebezpečných odpadů a plochu pro zpracování nebezpečných odpadů si vyjasnil uživatelské a vlastnické vztahy předmětné části stavby a poté učinil další kroky k ukončení řízení
 - o na základě tohoto stanoviska, příp. dalších podkladů od ČIŽP zvážil nařídit nezbytná opatření na stavbách, jejichž účelem bude zabránění vniku PCB do povrchových a podzemních vod a do půdy.

V podrobnostech odkazuji na část A a C tohoto stanoviska.

Rovněž apeluji na Krajský úřad Jihočeského kraje, aby z titulu nadřízeného orgánu poskytl pomoc stavebnímu úřadu při zvažování dalšího postupu v aktuálně vedených řízeních.

¹³ § 19 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů

E - Závěr

Závěrečné stanovisko zasílám Ministerstvu životního prostředí, České inspekci životního prostředí, Krajskému úřadu Jihočeského kraje, Městskému úřadu Prachatice a také stěžovateli.

Ministerstvo, Českou inspekci životního prostředí a Městský úřad Prachatice vyzývám, aby mi v souladu se zákonem o veřejném ochránci práv¹⁴ sdělily, jaká opatření k nápravě provedly, a to do 30 dnů od obdržení tohoto závěrečného stanoviska.

JUDr. Pavel V a r v a ř o v s k ý
veřejný ochránce práv

¹⁴ § 20 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů